

La ubicació definitiva de les quatre columnes

Tot seguit podreu llegir la resposta del Secretariat de La Xarxa a l'article publicat a l'Avui el 09/04/08 que podreu consultar si aneu a l'enllaç "ampliar la notícia".

LA UBICACIÓ DEFINITIVA DEL MONUMENT DE LES QUATRE COLUMNES

El passat 24 de gener, en reunió amb la Xarxa d'Entitats Cíviques i Culturals dels Països Catalans, l'Ajuntament de Barcelona, i en concret el primer tinent d'Alcalde Sr. Carles Martí, va adquirir el compromís de conèixer de primera mà els arguments de les entitats firmants de la Carta pública a l'Alcalde de Barcelona apareguda a la premsa el 22 de gener i signada per reconegudes personalitats ciutadanes.

La premsa d'avui dia 9 de març anuncia que l'esmentat Sr Martí, a petició del grup d'ERC ha respost que té la previsió de tenir el projecte executiu enllestit el mes de maig situant les quatre columnes en un lateral, just davant el Pavelló d'Itàlia que serà enderrocat i obriran una ronda de converses amb els promotors per explicar les raons que els han portat ha desestimar posar les columnes al centre de la plaça, és a dir, incompleixen el seu compromís de consultar les entitats signants de la carta oberta adreçada a l'alcalde Hereu i una vegada consumats els fets, explicaran les seves raons. Curiosa manera d'entendre la democràcia. El dictador Primo de Rivera les va enderrocar i ells les volen amagar de la vista del públic.

La Xarxa, com a coordinadora d'entitats que impulsava aquesta carta oberta i tota la llarga campanya per a la restitució del Monument, tenim les nostres raons de primera mà sobre la ubicació definitiva del monument: i aquestes raons són clares tant respecte a la ubicació definitiva com respecte a les raons polítiques i patriòtiques que han impulsat la nostra acció al llarg d'aquestes quatre anys darrers.

La Xarxa d'Entitats reclamem un lloc d'ubicació molt concret i que no du a confusions: el Monument de les Quatre Columnes ha d'ésser restituït en el lloc més proper possible d'on el va enlairar el genial arquitecte Puig i Cadafalch: en posició frontal, a la barana que inicia la plaça actualment anomenada del Marquès de Foronda, immediatament després de la Font Monumental, pujant de la Plaça d'Espanya (no pas, doncs, a la primera barana de la Plaça Carles Buïgas com alguns articulistes atribueixen a la Xarxa). Allà quedaran les quatre columnes integrades harmònicament en el conjunt de la font i la barana.

Les raons polítiques i patriòtiques són igualment molt clares: el dictador espanyol Primo de Rivera, va fer enderrocar l'any 1928 les quatre columnes de 20 metres d'alçada, obra de Puig i Cadafalch, situades a la que l'arquitecte en els seus plànols anomenà plaça de les Arts al començament de la muntanya de Montjuïc i on ara hi ha únicament la font lluminosa. I ho va fer per unes raons que no tenien res de tècniques ni de nou gust arquitectònic, com s'ha insinuat, sinó perquè eren el símbol de les quatre barres catalanes. I qui hagi llegit la premsa dels dies immediatament anteriors i posteriors al cop d'Estat de Primo de Rivera no tindrà cap dubte de les raons estrictament polítiques de l'enderrocament del Monument.

El dictador només va fer enderrocar aquestes quatre entre molts altres conjunts de columnes d'aquesta muntanya, al mateix temps que feia construir el monument central de la Plaça d' Espanya (plena de símbols espanyols) i que va reconvertir en Poble Espanyol, també a Montjuïc, el recinte dedicat als pobles de la Mediterrània; tot noms que s'expliquen per si sols. Abans de dimitir el dictador ens va deixar un ampli rastre d'espanyolitat.

Alguns articulistes cerquen intoxicar i confondre la ciutadania amb articles que semblen d'encàrrec, argumentant -amb hipòtesis no contrastades ni amb documents de l'arquitecte ni amb documents de l'època lliures de la censura dictatorial-, que es va tractar d'una remodelació de l'espai d'acord amb els nous gustos moderns, enlloc de tractar-se d'una operació política de càstig a la catalanitat. Els arguments estètics són, per definició, aleshores i ara, massa subjectius per ser la base d'una argumentació sòlida.

Per altra banda, alguns d'aquest articulistes fan interpretacions interessades de l'espai i de la visió del conjunt arquitectònic avançant opinions sense base. No creiem que l'argument de la estètica sigui un argument vàlid. Es tracta d'una qüestió de voluntat política doncs el substrat és, per qualificar-ho d'alguna manera, merament patriòtic, cosa que alguns sentim des de l'autoestima i altres des de l'autoodi.

Lluny de ser un complex paisatgístic enlletgit, que contamina visualment l'espai com ha adduït algú, serà una visió més completa, sobretot quan l'esmentada font estigui en funcionament, cosa que passa poques vegades l'any, perquè la major part la part del temps la font mostra, sense els jocs d'aigua, la seva visió més lletja. En canvi, el conjunt guanyarà en bellesa quan les columnes estiguin integrades a la segona barana -que és exactament igual com les va disposar en Puig i Cadafalch. Així quedarà un conjunt més harmònic i deixarà espai per a una hipotètica boca de metro que, segons sembla, volen projectar a l'esmentada plaça sense que es pugui al·legar una sobrecàrrega.

Importants entitats com el Col·legi Oficial d'Arquitectes de Catalunya o el Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics entre moltes altres, com també l'Institut d'Estudis Catalans, entitats culturals, esportives, lúdiques, rectors de les universitats, etc.(consulteu el web de La Xarxa, www.laxarxa.cat) s'han adherit a la reivindicació de la ubicació frontal de les quatre columnes tal com estaven abans de ser enderrocades i no amagades al costat del Pavelló Mies van der Rohe o del Pavelló d'Itàlia com pretén la Regidoria de Cultura, responsabilitat de l'actual primer tinent d'alcalde Carles Martí.

L'alcalde Hereu tampoc no ha contestat personalment la carta oberta publicada a El Periódico i a l'Avui el 22 de gener i fins ara les úniques notícies oficioses són caracteritzades per la publicació a la premsa d'algun article, que intenta contrarestar les raons que reivindica La Xarxa d'Entitats: que la restitució és un acte d'autoestima i de reafirmació de la identitat nacional perquè honora la memòria dels homes i les dones de tots els temps que han lluitat per les llibertats nacionals, perquè una democràcia ha de recuperar el que una dictadura va enderrocar per ser el nostre símbol nacional, perquè és una part de la nostra memòria històrica i perquè era un patrimoni artístic de gran valor, lligat a la cultura mediterrània i hel·lenística, d'uns valors universals que estan a la base de la cultura occidental.

Enric Padrosa

President de l'Associació Josep-Narcís Roca i Ferreras

Membre del Secretariat Executiu de La Xarxa

Font : La Xarxa d'Entitats

Data : 09/04/2008

Ampliar la Notícia : www.laxarxa.cat/documents/originals/restitucio.pdf